

politiske Grunde; thi Grundloven hjemler vistnok, at Undtagelser kunne skee ved Lov, men kun Undtagelser for visse Classer af Embedsmænd. Det kan heller ikke være Grundlovens Mening, at Undtagelserne skulle være hyppigere end Reglen, det er kun Undtagelser, Grundloven har tænkt sig; den almindelige Regel maa blive staaende, og saaledes er det Formaal, at Embedsmænd i det Hele ikke skulde kunne affattes paa Grund af politiske Anskuelse, uudsærligt ved simpel Lov. Dersom den ærede Taler vilde have bidraget til dette Spørgsmaals Løsning, saa maatte han have nævnt visse bestemte Classer, hvor det var paatrængende fornødent, eller hvor der ialtsald var sær Opfordring til at gjøre en Undtagelse; thi det er det ene praktiske Mulige; men saavidt jeg hørte, antydede den ærede Taler ikke med eet Ord, hvilke Classer af Embedsmænd det skulde være, der fremfor andre skulde undtages fra Grundlovens Regel.

Den ærede Taler ansøgte vel, at Grundlovens § 22 indeholdt et Løfte om, at Undtagelser fra Uaffætteligheden skulde skee ved Lov, at Paragraphen var en saakaldt Løsteparagraph, men Ordene i denne § i Grundloven, „Undtagelser bestemmes ved Lov“, tilstede ogsaa den Fortolkning, at man ikke har villet gjøre Grundlovens Regel, at Embedsmænd kunne affediges, saa skarp, at der ei ved simpel Lov kunde gjøres Undtagelser for visse Classer. Jeg veed vel, at der er andre Steder i Grundloven, hvor Udtrykkene „ordnes ved Lov“ ere at betragte som indeholdende et Løfte derom, men der er Forholdet et andet; thi disse Dele af Grundloven, som give bestemt Udsgit til fremtidige Foranstaltninger, handle ikke om Undtagelser fra en grundlovsmæssig Regel, men om Ordningen af et heelt Forhold; det er altsaa tvivlsomt, om det virkelig er tilkjendegivet, at flere Undtagelser skulde finde Sted for andre Classer Embedsmænd end Dommerne. Saalænge der i alt Fald ikke paavises nogen saadan Klasse, for hvilken man i Særdeleshed maatte ønske det, mener jeg, at det er en af de Lovforanstaltninger, der maa blive de senere blandt de i Grundloven paatænkte, og Ministeriet har der-

for heller ikke tænkt paa før Tiden at fremkomme med nogen Lov om denne Classification.

Forsaaavidt der er henvisst til forskjellige, efter den ærede Interpellants Mening, skrigende Misbrug af den Myndighed, som Grundloven hjemlede den astraadte Regjering, da vilde det ikke være sømmeligt for mig, om jeg deeltog i Daddelen derover; jeg troer, at det nuværende Ministerium hverken bør indlade sig paa her at fordømme eller frifinde sine Forgængere; men een Betragtning maa jeg dog gjøre gjældende i sin Almindelighed, og det er, at Misbruget af en Rettighed ikke viser, at Rettigheden i sig selv bør bortfalde.

**C. C. Møller:** Den høitagede Minister sagde, at jeg gik udenfor den Betragtning, at Ministeriet maatte have frie Hænder for at remove skjodesløse Embedsmænd; jeg maa tilslade mig at bringe i Erindring, at det ikke laa udenfor min Betragtning; thi jeg sagde, at det høitærede Ministerium maatte skærpe de disciplinaire Love, og jeg yttrede jo netop derhos, at man kunde indføre en Jury, hvilket maaskee vilde være det kraftigste Middel til at indvirke paa skjodesløse og efterladne Embedsmænd. Naar den høitagede Minister har sagt, at jeg ikke har nævnt nogen Klasse af Embedsmænd, som, ifølge det her givne Løfte, skulde være uaffættelige, saa var det, fordi jeg i denne, som i alle andre Henseender, har Tillid til det høitagede Ministeriums Blisdom, thi jeg kunde jo gjerne have nævnt: Sagførere, Professorer ved Universitetet, Lærere ved de lærde Anstalter, Geistligheden, Lægerne o. m. Fl.; men jeg troede ikke, at jeg behøvede at give det høitagede Ministerium noget Vink eller nogen Oplysning i denne Henseende, da jeg antager, at det langt bedre end jeg vil kunne bestemme det. Naar den høitagede Minister siger, at dette ikke er lovet som noget bestemt Løfte, og at altsaa denne § ikke skulde kunne henregnes til de saakaldte Løsteparagrapher, saa kan jeg virkelig ikke komme til anden Erkjendelse, end at det her staaer som et udtrykkeligt givet Løfte, idet § 22 siger: „Undtagelser for visse Classer af Embedsmænd, foruden den i § 78 (nemlig om Dommerne) fastsatte, bestemmes ved Lov“. Det er ganske paa samme Maade,